

РЕШЕНИЕ

№ 590

гр. София, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 13.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **9068** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от М. Д. М. срещу разпореждане № ПР-ПБЗН-СД7-5-58/23.9.2022 г. на инспектор в 07 Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“ /РСПБЗН/, Столична дирекция дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, Главна дирекция “Пожарна безопасност и защита на населението“, Министерството на вътрешните работи.

Жалбоподателят М. Д. М. твърди, че в процесната сграда е извършена проверка, но не му е връчен констативен протокол по тази проверка, поради което е налице съществено нарушение на процесуалните правила – не е успял да разбере на какви фактически и правни основания е издадено оспорваното разпореждане. Не е ясно въз основа на какви констатации е прието, че в подпокривното пространство на сградата са разположени три тавански помещения, „които се използват за жилищни нужди“. Това е само предположение, което не отговаря на обективната действителност. Разпореждането не е връчено на надлежен адресат – г-н М. М. не е собственик на сочените три тавански помещения. Твърди, че оспореното разпореждане не отговаря на чл. 59, ал. 2, т. 4 и 5 АПК – неясно е в тази част.

В разпореждането се съдържа нареждане, което не съдържа конкретни указания – не е ясно кое представлява „горими материали“ и такива в обекта няма; не е ясно кой следва да ги премахне; не става ясно кой и къде следва да се евакуира, с оглед нареждането да се осигури „безопасна евакуация“. Не е ясно какво се забранява и

какво нарежда и на кого – посочени са два адресата. Незаконосъобразно е нареждането за преустановяване ползването на таванските помещения за жилищни нужди, тъй като те не се ползват за такива. Не е адресирано до евентуалните ползватели на таванските помещения. Бланкетно е нареждането по т. 2; не е ясно какво е разпореждането, дадено в него. Неясно и неправилно е разпореждането и по т. 3, като твърди, че в подпокривното пространство има и много жилищни помещения – етажна собственост. В нарушение на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 81213-647/1.10.2014 г. не е посочено към кои подкласове на функционална пожарна опасност спадат самостоятелните обекти на на подпокривното пространство доколкото има специфични изисквания за всеки един клас съгласно Наредба Из-1971 от 2009 г. Издаденият административен акт излиза извън правомощията на административно наказващия орган. Не е спазен чл. 125, ал. 3 ЗМВР проверките да се извършат в присъствието на обитателите на жилищата; не е ясно кои са те и как е устатовено, че са отдадени под наем. Не е изпълнено задължението да се издаде акта като се установят всички обстоятелства. Претендира разноски.

Ответникът – инспектор в Седма Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“ /РСПБЗН/, Столична дирекция дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ оспорва жалбата. Твърди, че оспореният акт е издаден от компетентен орган. Проверката е извършена в светлата част на денонощието и в присъствието на жалбоподателя. При проверката са извършени редица несъответствия с нормите на пожарна и аварийна безопасност. Ето защо е издадено оспореното разпореждане, връчено на управителя – г-н М. М., като е и собственик на таванските помещения. Видно от разрешение за строеж от 1981 г. е разрешено увеличаване на таванските помещения, като подпокривното пространство е проектирано и разрешено не за да се ползва като жилищни помещения, каквото е констатирано при извършена проверка. Ето защо е разпоредено алтернативно или да се преустанови експлоатацията на таванските помещения като жилищни или те да бъдат приведени в съответствие с действащите нормативни изисквания за пожарна безопасност. При проверката са констатирани и други нарушения, които е разпоредено да бъдат преустановени. Ето защо моли да се отхвърли жалбата. Претендира разноски.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В Столичната дирекция ПБЗН на 22.7.2022 г. е постъпил сигнал от Р. Д. М., живеещ в сградата на [улица]. В него той посочва, че жалбоподателят М. М. отдава под наем три тавански помещения които са негодни за живеене и небезопасени от пожар. Наемателите палят печки на дърва; ползват електрически печки, като инсталацията не е пригодена за това.

Въз основа на този сигнал е разпоредена проверка на Седма Районна служба ПБЗН, приключила с решение на началника на службата – комисар Г. Д.. Видно от това решение е констатирано, че сградата е въведена в експлоатация като жилищна сграда с неизползваемо подпокривно пространство. В него са разположени тавански помещени, две от които в единия коридор и едно в във втория. Те се използват за жилищни нужди, в противовес с предназначението на таванските помещения. Констатирано е също така, че на последния етаж на стълбището и по двата коридора са поставени материали, пречатващи безопасната евакуация: спален матрак, дървени мебели, дървени летви, дрехи и др. текстилни и дървени материали.

С писмо от СО, направление „Архитектура и градоустройство“ по преписката е представено заверено цветно копие на одобрен архитектурен проект на процесната сграда /представено и по делото/.

Видно от писмо от Столична община, район „И.“, се установява, че г-н М. М. е избран за председател/управител на етажната собственост /ЕС/, с решение на Общото събрание от 21.5.2014 г.

С оспорения акт ответникът, на основание чл. 125, ал. 1, т. 1 ЗМВР, след като е констатирал същите факти както в цитираната заповед, е издал следното разпореждане:

1. Да се осигури безопасна евакуация като се премахнат поставените горими материали в коридорите на таванските помещения и на последната стълбищна площадка на стълбището на сградата, а именно спален матрак, стари дървени мебели, дървени летви, дрехи и др. текстилни материали съгласно чл. 34, ал. 1, т. 4 от Наредба 8121з-647/1.10.2014 г. за ПНПБЕО. Срок на изпълнение – 30.11.2022 г.

2. Да се преустанови ползването на таванските помещения като жилищни и да се възстанови състоянието им към момента на въвеждане в експлоатация /като неизползваемо подпокривно пространство/ съгласно чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647/1.10.2014 г. или визираните помещения да бъдат приведени съгласно действащите към момента нормативни изисквания за пожарна безопасност по съответния ред, съгласно чл. 34, ал. 1, т. 1 от Наредба № 8121з-647/1.10.2014 г., вр. чл. 12 Таблица № 3 и чл. 13 от Таблица № 4 от Наредба № Из-1971 за СТПНОБП.

3. Да се укрепят ел. проводниците, захранващи ел.инсталацията на жилищните помещения в подпокривното пространство на сградата, съгласно изискванията на чл. 37, т. 4 от Наредба № 8121з-882 за ПНПБЕО от 25.11.2014 г., вр. чл. 239 от Наредба № Из-1971 за СТПНОБП.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице - адресат на заповедта, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок.

В случая г-н М. М., освен че е председател на Етажната собственост, е и собственик на имот в жилищната сграда на [улица] и за който е констатирано, че е ползвател на подпокривното пространство, обект на заповедта. Действително, заповедта не е връчена на останалите етажни собственици, но доколкото е констатирано, че само и единствено жалбоподателят, в лично качество, е ползвател на таванските помещения /като ги отдава под наем/, както и че е председател на Етажната собственост, то не е било необходимо да се връчва на останалите собственици, по арг. от чл. 23, ал. 1, т. 5 ЗУЕС, предвиждащ че управителят на ЕС представлява ЕС. Отделен е въпросът доколкото този жалбоподател има правен интерес да прави такова възражение, от името на другите съсобственици.

Действително, в жалбата не е посочено в какво качество я подава – лично или като управител на ЕС. Доколкото обаче се иска отмяна на цялото оспорено разпореждане, което има за адресати както ЕС, така и „наематели и собственици на сградата – ЕС“, следва да се приеме, че жалбата е подадена от него както лично, така и в качеството му на управител на ЕС.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.125, ал.1, т.4 във вр. с чл.58, ал.1 ЗМВР, вр. чл. 6, ал. 1, т. 4,7 и 8 ЗМВР, чл. 2, ал. 3 и чл. 5, ал. 1 от Наредба № 81213-882 от 25.11.2014 г., както и видно от заповед № 5620з-3/11.1.2022 г. на началника на 07 Районна служба ПБЗН, Столична дирекция ПБЗН.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържание за издаване на административен акт. В заповедта се съдържа изявление относно установяване на фактите; описано е в какво се изразява нарушението според административния орган. В този смисъл съдът намира за неоснователното твърдението в жалбата относно неспазване на чл. 59, ал. 2, т. 4 и 5 АПК. В заповедта, видно от установеното, кратко и ясно са описани фактическите и правни основания за издаването ѝ. Ясно е посочено какво е разпоредено, вкл. и сроковете за изпълнение на тези разпоредения – 30.11.2022 г. за тези по т. 1 и 3 и 31.12.2022 г. – по т. 2. Точно и ясно са описани фактите, както и това по какъв начин тези факти е прието, че осъществяват нарушение на приложимите и цитирани по-горе норми.

По отношение твърдението за неспазени административно-производствени правила. Видно от докладна записка от 23.9.2022 г. се установява, че на 20.9.2022 г. служители на 07 РСПБЗН са извършили проверка в сградата на ул. А.П.Ч., при която са констатирани описаните в докладната нарушения. Видно от докладната се установява, че за нарушенията на председателя на ЕС – г-н М. М. е връчено писмено разпоредение /оспореното в това производство/. Действително, от доказателствата по делото не се установява да е спазена нормата на чл. 125, ал. 3 ЗМВР, предвиждаща изискването проверките да се извършват в присъствието на обитателите на жилищата, но посочената норма предвижда това изискване по отношение на проверките по чл. 125, ал. 1, т. 2 ЗМВР. В случая проверката е по реда на чл. 125, ал. 1, т. 1 ЗМВР, което е посочено и в оспорения акт.

Действително, от доказателствата по делото не се установява да са връчвани на жалбоподателя изготвени в административното производство документи; не се установява да е присъствал и на извършената проверка. Посоченото нарушение обаче не се установява в конкретния случай да е нарушило или затруднило правото на защита на жалбоподателя. Нито в административното производство, нито в съдебното такова той не излага конкретни твърдения в тази насока, нито посочва или представя доказателства, които е могъл и искал да представи или посочи и които биха имали значение за издаване на оспорената заповед. Същевременно, доколкото му е връчено оспореното разпоредение, следва да се приеме, че е узнал за фактическите и правните основания, изложени в същото.

С оглед на изложеното следва да се направи извод, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

По съответствие на заповедта с материалния закон.

По т. 1 от заповедта. Видно от събраните по делото доказателства следва да се приеме за установено, че е осъществен фактическият състав, описан там, а именно – поставяне на описаните вещи в коридорите на таванското помещение и на последната сълбищна площадка /така решението от 22.2022 г., цитирано по-горе и докладната записка от 23.9.2022 г./.

Ето защо следва да се направи извод, че от доказателствата по делото се установява /като доказателствената тежест за провеждане на пълно и главно доказване е на ответника/ факти, каквито са описани в мотивите на заповедта по т. 1. Тези факти

могат да се подведат под цитираната норма - чл. 34, ал. 1, т. 4 от Наредба 8121з-647/1.10.2014 г. за ПНПБЕО, предвиждаща, че по време на експлоатация не се разрешава поставяне на горими материали по пътищата за евакуация. Следва да се приеме, че всички описани материали са приети за горими.

По отношение на задължението за премахване, действително в заповедта не е посочено конкретно за кого е това задължение, но:

По т. 2. Предвид установеното по делото – така сигнала от 22.7.2022 г. от Р. М., решението от 22.2022 г., цитирано по-горе и докладната записка от 23.9.2022 г. следва да се приеме за установено, че таванските помещения се ползват за жилищни нужди. Същевременно, видно от представеното копие на одобрения архитектурен проект на сградата, тя е реализирана при условията на „групов строеж“. В нея е предвиден „тавански етаж“, за който обече не е налице предвиждане да се ползва за жилищни нужди – обособени са 8 бр. помещения, но те не са обозначени; не е обозначено предвиждането им за жилищни нужди. Ето защо предписанията по т. 2, описани по-горе, дадени алтернативно – т.е. да се избере една от дадените възможности, съответстват на:

а/ чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647/1.10.2014 г., предвиждаща, че Обектите се поддържат в техническото състояние, при което са въведени в експлоатация, и в съответствие с изискванията на тази наредба. Обектите, които съответстват изцяло на изискванията на Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар, но са въведени в експлоатация при спазване изискванията на предходни нормативни актове за безопасност при пожар, може да се поддържат в техническото състояние, съответстващо на изискванията на същата наредба, по отношение на предписанието „да се преустанови ползването на таванските помещения като жилищни и да се възстанови състоянието им към момента на въвеждане в експлоатация /като неизползваемо подпокривно пространство/“ или

б/ чл. 34, ал. 1, т. 1 от Наредба № 8121з-647/1.10.2014 г., вр. чл. 12 Таблица № 3 и чл. 13 от Таблица № 4 от Наредба № Из-1971 за СТПНОБП, предвиждаща че по време на експлоатация не се разрешава използване на сградите и помещенията не по предназначение, в нарушение на нормативно установените изисквания за безопасност при пожар, доколкото се установи именно ползването на сградата не по предназначение.

По т. 3 от заповедта. По делото се установяват и фактите в тази част от заповедта. Видно от установеното по делото – така сигнала от 22.7.2022 г. от Р. М., както и решението от 22.2022 г., цитирано по-горе и докладната записка от 23.9.2022 г. следва да се приеме за установено, че таванските помещения се захранват посредством неукрепени ел.проводници. Ето защо издаденото разписание е в съответствие с цитираната в тази част от заповедта норма на чл. 37, т. 4 от Наредба № 8121з-647/1.10.2014 г., предвиждаща, че При експлоатацията на обектите... и при поддържането на електрическите инсталации, уреди и съоръжения не се разрешава:.....4. полагането на проводници и монтирането на елементи на електрическите инсталации в нарушение на изискванията, определени в глава дванадесета от Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар.

Действително, заповедта е адресирана общо, до собствениците, ползвателите и до председателя на ЕС, без да е конкретизирано кой следва да изпълни всяко едно

предписание. Ето защо и доколкото не е посочено, по логичен начин следва да се направи извод, че е адресирано до всички собственици и ползватели, сред които е и жалбоподателят, които собственици и ползватели са членове на ЕС, чиито представляващ е техният управител – жалбоподателят. Управителят, съгласно чл. 23, ал. 3 ЗУЕС представлява собствениците и ползвателите при извършване на всички действия, които са във връзка с обикновеното управление на етажната собственост. Съгласно чл. 23, ал. 4 ЗУЕС (Нова - ДВ, бр. 57 от 2011 г.) Председателят на управителния съвет (управителят) представлява пред съда собствениците в етажната собственост по исковете, предявени срещу тях във връзка с общите части. По арг. от цитираните норми следва да се направи извод, че именно управителят е този, който следва да организира изпълнението на оспореното разпореждане – конкретно по отношение на общите части.

Ето защо съдът намира, че заповедта е издадена в съответствие и с цитираните, приложими материално правни норми, поради което и жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

По разноските. Ответникът не претендира такива, поради което разноски не следва да се присъждат.

Водим от горното и съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. М., ЕГН [ЕГН], предявена лично и като управител на Етажната собственост на [улица], [населено място] срещу разпореждане № ПР-ПБЗН-СД7-5-58/23.9.2022 г. на инспектор в Седма Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“, Столична дирекция дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, Главна дирекция “Пожарна безопасност и защита на населението“, Министерството на вътрешните работи.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяването за изготвянето му.

СЪДИЯ: